

ΤΗ ΚΒ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

Μνήμη τοῦ Ἁγίου καὶ Ἰσαποστόλου Ἀβερκίου, Ἐπισκόπου Ἱεραπόλεως τοῦ θαυματουργοῦ, καὶ τῶν Ἁγίων ἑπτὰ Παίδων τῶν ἐν Ἐφέσῳ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστῶμεν Στίχους ς' καὶ ψάλλομεν Στιχηρά Προσόμοια τρία τοῦ Ἱεράρχου.

Ἦχος β'

Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σέ .

Ὅλος, ἀνακείμενος Θεῷ, θείων πληρωτῆς προσταγμάτων, ὠφθης Ἀβέρκιε, χάριν δὲ δεξάμενος, ἐξ ὕψους Ἁγίε, νοσημάτων ἀπήλλαξας, ποικίλων ἀνθρώπους, δαίμονας ἀπήλασας, βωμοὺς κατέρραξας. γνῶσιν ἐνεφύτευσας θείαν, τοῖς τῆ ἀγνωσία ἀθλίως, πρώην κινδυνεύουσι μακάριε.

Θείων, διδαγμάτων ἀστραπαῖς, ἔλυσας πολύθεον νύκτα, Πάτερ Ἀβέρκιε, ὄρθρος δὲ ἀνέτειλας, υἱὸς ἡμέρας τελῶν, τοὺς ἐν ζόφῳ ὑπάρχοντας, τὸ πρὶν ἱεράρχα, θαύματα παράδοξα ἐπιδεικνύμενος, ὅθεν τὴν ἀγίαν σου μνήμην, πίστει ἐορτάζομεν πάντες, ἀνυμνολογούντες σε θεόπνευστε.

Σκεύει, ἐν ἐνὶ θαυματουργῶν, οἶνόν τε καὶ ἔλαιον Πάτερ, καὶ εἶδος ἕτερον, ἦνωσας τηρούμενα ἐν τῷ προχέεσθαι, ἀμιγῆ θεία χάριτι, θερμῶν δὲ ὑδάτων, χάριν δι' ἐντεύξεως, βλύσαι πεποίηκας, νόσους θεραπεύουσαν πάσας, τῶν προσερχομένων ἐν πίστει, καὶ μακαριζόντων σέ Ἀβέρκιε.

Καὶ τρία τῶν Μαρτύρων

Ἦχος δ'

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν

Παρανόμου προστάγματος, τῷ Θεῷ πειθαρχήσαντες, Παῖδες οἱ μακάριοι κατεφρόνησαν, καὶ δεσμευθέντες διέλυσαν, τῆς πλάνης τὸν σύνδεσμον, καὶ ἀξίαν κοσμικὴν, ἀπώσαμενοι ἔλαβον, τὸ ἀξίωμα, τὸ αὐτοὺς περιδόξους ἐκτελέσαν, καὶ τὴν ἄνω προξενῆσαν, τῆς βασιλείας ἀπόλαυσιν.

Ἐαυτοὺς πρὸς τὰ σκάμματα, τῆς ἀθλήσεως Ἁγιοι, καρτερῶς γυμνάζοντες κατεκρύπτεσθε, ἐν τῷ σπηλαίῳ δεήσεσιν, ἀπαύστοις τὸν Κύριον, ἱκετεύοντες ἰσχύν, χορηγήσαι καὶ δύναμιν, οἷς δὲ κρίμασιν, ὁ φιλάνθρωπος οἶδεν ἀφυπνῶσαι, ἐν εἰρήνῃ ὑμᾶς πάντας, θεαρχικῶς ἐγκελεύεται.

Μυστηρίῳ μυστήριον, τοῖς Ἁγίοις προστίθεται, ὡς γὰρ τελευτήσαντες, οὐκ ἠσθάνοντο, οὕτω καὶ νῦν ἐγειρόμενοι, σαφῶς κατεπλήττοντο, εἰς γὰρ πίστωσιν νεκρῶν, ἀναστάσεως γέγονε, τὸ τελούμενον, ὅπερ γνόντες οἱ ταύτην ἀθετοῦντες, στερεοῦνται ἐν τῇ πίστει, δοξολογοῦντες τοὺς Μάρτυρας.

Δόξα... Ἦχος γ'

Ἰωάννου Μοναχοῦ

Ἀρχιερεῦ Ὅσιε, παμμακάριστε Πάτερ, Θαυματουργὲ θεράπον Χριστοῦ Ἀβέρκιε, προφητικῶ ἐκλάμψας βίῳ, καὶ ἀποστολικῶν ἀξιοθεῖς χαρισμάτων, τῷ Σωτήρι λειτουργῶν, σὺν Ἀγγέλοις ἀπαύστως, πρέσβευε ῥυσθῆναι ἀπὸ πάσης ἀπειλῆς τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Μεγάλη τοῦ Σταυροῦ σου

Ἀγγέλων χαρμονὴ τῶν θείων Κόρη πέφυκας, τῶν Ἀποστόλων δόξα, καὶ Προφητῶν ἐκσφράγισμα, τῶν ἀνθρώπων τε πιστῶν ἢ προστασία, καὶ ὁδηγὸς σωτήριος, διὰ τούτῳ σε προσκυνοῦμεν Παρθένε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Ὅρῶσα τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα Παναμώμητε κρεμάμενον ἐν ξύλῳ, ὠλόλυξες βοῶσα, Ποθεινότατόν μου τέκνον, ποῦ σου ἔδω τὸ κάλλος τὸ φωσφορον, τοῦ καλλωπίσαντος, τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος;

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρά της Ὀκτωήχου.

Δόξα... Ἦχος πλ. δ'

Δεῦτε πᾶσα κτίσις, ἐν κυμβάλοις ψαλμικοῖς, καὶ ἐν φωναῖς ἀλαλαγμοῦ, αἶνον Θεῷ ἀναπέμψωμεν, τῷ πρὸ τῆς κοινῆς ἀναστάσεως, τὴν ἀνάστασιν ἡμῖν ἐμφανίσαντι, καὶ τοὺς πρὸ τριακοσίων δύο καὶ ἑβδομήκοντα τετελευτηκότας χρόνων Ἁγίους Παῖδας ἑπτὰ, δι' ἰκεσίας εὐσεβοῦς Βασιλέως ἀναστήσαντι ἐκ χόος, εἰς πτωσὶν ἀπίστων ἐχθρῶν, καὶ αἰσχύνῃν αἰώνιον, δόξαν δὲ καὶ ἔπαινον τῶν φοβουμένων αὐτόν, ὅτιδε γὰρ Κύριος, δοξάζειν τοὺς αὐτόν ἀντιδοξάζοντα, θέλημα γὰρ ποιεῖ τῶν φοβουμένων αὐτόν ἐν ἀληθείᾳ, ὁ ἄμωμος εὐσπλαγχνὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ὡ τοῦ παραδόξου

Χαῖρε Θεοτόκε Δέσποινα, χαῖρε Θεοῦ καθαρὸν, οἰκητήριον ἄχραντε. χαῖρε θεῖον ὄχημα, τοῦ Λόγου Θεοχώρητε, τὸ θεότευκτον χαῖρε παλάτιον, θεοπάροχον χαῖρε θησαύρισμα, θάλαμος ἔμψυχος, Θεοῦ θεία τράπεζα, καὶ κιβωτέ, καὶ δοχεῖον ἄμωμον, τοῦ θείου Πνεύματος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος! ὦ μυστηρίου καινοῦ! ὦ φρικτῆς ἐγχειρήσεως! ἡ Παρθένος ἔλεγεν, ἐν Σταυρῷ θεωρούσά σε, ἐν μέσῳ δύο ληστῶν κρεμάμενον, ὄν ἀνωδίνως φρικτῶς ἐκύησε. Ἐκλαίει κρᾶζουσα. Οἴμοι τέκνον φίλτατον! πῶς σὲ δεῖ νός, δὴ μὸς καὶ ἀχάριστος, Σταυρῷ προσήλωσεν;

Απολυτίκιον τοῦ Ἱεράρχου

Ἦχος δ'

Κανόνα πίστεως, καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας διδάσκαλον, ἀνεδείξέ σε τὴ ποιίμνη σου, ἡ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια, διὰ τοῦτο ἐκτήσω, τὴ ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, τὴ πτωχεῖα τὰ πλούσια. Πάτερ Ἀβέρκιε Ὅσιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ τῶν Μαρτύρων

Ἦχος δ' Ταχὺ προκατάλαβε

Οἱ Μάρτυρες σου, Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῶν, στεφάνους ἐκομίσαντο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, σχόντες γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλον, ἔθραυσαν καὶ δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράση. Αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις, Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, ἀναγινώσκονται οἱ Κανόνες, εἷς τῆς Ὀκτωήχου, καὶ οἱ δύο παρόντες τῶν Ἁγίων.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἱεράρχου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Ἀβερκίου μέγιστον ἐξάδω κλέος.

Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α' Ἦχος β'

Δεῦτε λαοὶ

Αἶγλη φαιδρά, τῆς Τρισηλίου θεότητος, καταυγασθεὶς Ἀβέρκιε, φῶς ἐχρημάτισας, τοὺς ἐν σκότει φωτίζων, καὶ πᾶσαν τῶν δαιμονων, λύων σκοτόμαιναν.

Βίον ἐν γῆ, ἔσχεσ Παμμάκαρ οὐράνιον, μετὰ σαρκὸς ὡς ἄσαρκος, πολιτευσάμενος, καὶ τὰ πάθη νεκρώσας, καὶ τῆς Ἱερωσύνης, χαριν δεξάμενος.

Ἐχων ἐν σοί, Πάτερ τὸν λόγον φθεγγόμενον, τῆς ἀλογίας ἔλυσας, τοὺς ματαιόφρονas, τῶν δαιμόνων τεμένη, καὶ ξόανα τῆς πλάνης, καταστρεψάμενος.

Θεοτοκίον

Ῥητορικαί, γλῶσσαι σοῦ λέγειν οὗ σθένουσι, τὴν ὑπὲρ λόγον σύλληψιν, Θεὸν γὰρ τέτοκας, ἐν σαρκὶ Παναγία, ἡμῖν ὁμοιωθέντα, δι' ἀγαθότητα.

Κανὼν τῶν Μαρτύρων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Τὴν ἐπτάφωτον Μαρτύρων σέβω χάριν.

Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α' Ἦχος δ'
Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον

Τὴν θεῖαν, καὶ φωταυγῆ πανήγυριν, ὑμῶν τοὺς σέβοντας, ὡς τῷ μεγάλῳ Μάρτυρες φωτί, παρεστῶτες δεόμεθα, περιφανῶς πρεσβεύσατε, παθῶν ἀχλύος ἐκλυτρώσασθαι.

Ἡ νίκα, τὸ δυσσεβὲς καὶ ἄλογον, ἔγνωτε πρόσταγμα, παρακελεύον θύσαι βδελυκτοῖς, τοῦ Θεοῦ τοῖς προστάγμασιν, ὠχυρωμένοι Μάρτυρες, ἀπαρασάλευτοι γεγόνατε.

Νηστεῖαις, καὶ προσευχαῖς προσείχετε, κατακρυπτόμενοι, καὶ ἑαυτοὺς πρὸς πάλιν δυσμενῶν, ἐτοιμάζοντες Ἅγιοι, ὅθεν ὑμᾶς ὁ Κύριος, ἀπαρατρώτους διεφύλαξεν.

Θεοτοκίον

Εὐρῶν σε, καθαρωτέραν Πάναγνε, πάσης τῆς κτίσεως, ὁ καθαρὸς ἐνώκησεν ἐν σοί, ἐξοικίσαι βουλόμενος, τὴν ἐν' Ἀδὰμ οἰκίσασαν, παρανομίαν ὡς φιλόανθρωπος.

Τοῦ Ἱεράρχου

Ὡδὴ γ'
Στερέωσον ἡμᾶς

Καὶ λόγοις ἱεροῖς καὶ ἐπιδείξεσι, θαυμάτων Ἀβέρκιε παραδόξων, τοὺς τὴ πλάνη θαλαττεύοντας, σωτηρίας πρὸς ὄρμον καθωδήγη σας.

Ἰάσεις ἐνεργῶν, τελῶν ἐξαισία, δαιμόνων ἀπειργῶν τὰς φαντασίας, σωτηρίας πάσιν αἴτιος, τοῖς πλουτοῦσι προστάτης σὺ γεγέννησαι.

Ὁ λόγος ἱερὸς ὁ βίος ἔνθεος, ὁ τρόπος τοῖς θαύμασι διαλάμπων, ἡ ζωὴ σου Πάτερ ἔνδοξος, καὶ ὁ θάνατος τίμιος γεγένηται.

Θεοτοκίον

Ἐπάρχων ὁ Θεὸς τὸ πρὶν ἀόρατος, ὠράθη Παρθένε δι' εὐσπλαγχνίαν, ἐκ γαστρὸς σου σωματούμενος, διὰ τοῦτο σὲ πιστεῖ μακαρίζομεν.

Τῶν Μαρτύρων

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί

Προσῆθητε Βασιλεῖ, ὁμολογῆσαι δυσσεβεῖ Μάρτυρες, τὸ τοῦ Θεοῦ ὄνομα, τοῦ ἐν οὐρανοῖς βασιλεύοντος.

Τὴν πίστιν περιφανῶς, ἐνδεδυμένοι ὡς φαιδρὸν θώρακα, τοῖς τοῦ ἐχθροῦ βέλεσιν, ἄτρωτοι ἐμείνατε Μάρτυρες.

Ἀντέστητε ἀνδρικῶς, τῷ παρανόμῳ Βασιλεῖ Ἅγιοι, σέβας ὑμῖν ἄλογον, φέρειν τοῖς εἰδώλοις προστάττοντι.

Θεοτοκίον

Φορέσας με ἐκ τῶν σῶν, θείων αἱμάτων ὁ Χριστὸς Ἄχραντε, καταστολὴν χάριτος, πάλαι γυμνωθέντα ἐνέδυσεν.

Ὁ Εἰρμὸς

«Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου Χριστὲ κρᾶζουσα. Σὺ μου ἰσχυὲς Κύριε, καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα».

Κάθισμα τοῦ Ἱεράρχου

Ἦχος πλ. δ'
Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Ἱεράρχης ἐδείχθης χρίσμα σεπτόν, περικείμενος Πάτερ θεουργικῶς, καὶ πάντας ἐν χάριτι, τελειῶν ἱερώτατε, δωρεαῖς δὲ θείων, θαυμάτων κοσμουμενος, ἐνεργεῖς σημεῖα, καὶ θαυματα ἄπειρα, νόσους θεραπεύων, καὶ τοὺς δαίμονας φλέγων, καὶ πλήθη πλανώμενα, ἐπιστρέφων Ἀβέρκιε, διὰ τοῦτο βοώμεν σοί. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεςιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθω, τὴν Ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα... τῶν Μαρτύρων
Ἦχος δ'

Ταχὺ προκατάλαβε

Ὡς στῦλοι ὑπάρχοντες, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, τὰ τείχη ἐρρήξατε, τῆς ἀπιστίας σοφοί, ἐπτάφωτοι Μάρτυρες, ὅθεν πρὸ τοῦ θανάτου, τὴν Ἑλλήνων μανίαν, πάλιν δὲ μετὰ πότμον, τῆς αἰρέσεως ζάλην, ἐλάσαντες πρεσβεύσατε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νύν... Θεοτοκίον

Ἐκαίνισας Ἄχραντε, τῷ θείῳ τόκῳ ὄου, φθαρεῖσαν ἐν πάθει, τῶν γηγενῶν τὴν θνητὴν, οὐσίαν καὶ ἡγείρας, πάντας ἐκ τοῦ θανάτου, πρὸς ζωὴν ἀφθαρσίας, ὅθεν σὲ κατὰ χρέος, μακαρίζομεν πάντες, Παρθένε δεδοξασμένη, ὡς προεφήτευσας.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Παρθένε πανάμωμε, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ῥομφαία διήλθέ σου, τὴν Παναγίαν ψυχὴν, ἠνίκα σταυρούμενον, ἔβλεψας ἐκουσίως, τὸν Υἱὸν καὶ Θεόν σου, ὃν πὲρ εὐλογημένη, δυσωποῦσα μὴ παύση συγχώρησιν πταισμάτων ἡμῶν δωρήσασθαι.

Τοῦ Ἱεράρχου

Ὡδὴ δ'

Ὑμῶν σε, ἀκοή

Μεγάλως, σὴν καθέδραν Ὅσιε, κατεκόσμησας Ἱεράρχα, μεγάλοις γὰρ θαύμασι διέπρεψας, καὶ πολιτεία λαμπρά, διὰ τοῦτό σε Ἀβέρκιε, ὁ Θεὸς ἡμῶν μέγαν ἐδόξασεν.

Ἐλέους, θελητὴν τὸν Κύριον, ἐπιστάμενος θεοφόρε, θερμῶς αὐτὸν ἤτησας, εἰς ἴασιν καὶ σωτηρίαν πολλῶν, τῶν θερμῶν ὑδάτων ἐκβλυσιν, τὴν θαυμαστὴν ποιήσασθαι Ἀβέρκιε.

Γονίμους, τὰς ἀγόνους χάριτι, ἀπετέλεσας διανοίας, ἐνθέμενος ταύταις γάρ, Ἀβέρκιε τοῦ λόγου σπύρον σαφῶς, ὡς καλῶν σπορευὺς ἐθέρισας, στάχυν ἑκατοστεύοντα θεόπνευστε.

Θεοτοκίον

Ἰάσω, συντριβὴν Πανάμωμε, καὶ τὴν πάλαι ταλαιπωρίαν, τῶν γηγενῶν τέξασα, τὸν βαστάσαντα τὰς νόσους ἡμῶν, δι' εὐσπλαγχνίαν ἄφατον Θεόνυμφε.

Τῶν Μαρτύρων

Δι' ἀγάπησιν Οἰκτίρμον

Ὁραιώθησαν οἱ Παῖδες ὠραιότατως, τῷ τοῦ Παντός Δεσπότη, οἰκειούμενοι, ὅθεν, πᾶσαν ἀπεκρούσαντο, κακίαν τοῦ ὄφους.

Τὰς πλουσίας ἐκδεχόμενοι ἀντιδόσεις, πάντα τὸν πλοῦτον πᾶσι, πενομένοις κενοῦσιν, ὄλβον ἀντικτώμενοι, οἱ Ἅγιοι ἄφθαρτον.

Οἱ εὐγένειαν τὴν ἄνω ἠγαπηκότες, ἐξ εὐγενῶν γονέων, γεννηθέντες οὐδόλως, εἴλοντο δυσγένειαν, κακῶν ἐπισύρεσθαι.

Θεοτοκίον

Νέον βρέφος ἀπεκύησας τὸν προόντα, γεγηρακότα κόσμον, νεουργοῦντα Παρθένε, θείαις ἐπιγνώσεσι, διὸ σὲ δοξάζομεν.

Τοῦ Ἱεράρχου

ᾠδὴ ε'
Ὁ φωτισμὸς

Στήσας τοὺς σοὺς, ἐπὶ πέτραν καρδίας θεόφρον πόδας, τοὺς ὑποπεσόντας τὴ ἀπωλεία, καὶ σέβας λίθοις ἀπονέμοντας μάκαρ, θείοις λόγοις σέβειν ἐδίδαξας, πέτραν Ἰησοῦν, τὸν Χριστὸν καὶ Θεὸν ἡμῶν.

Τὸν ἱατρόν, τῶν ποικίλως νοσοῦντων καὶ σωτηρίαν, πάντων πλανωμένων τὴν ὁδηγίαν, τὴν μυροθήκην, τῶν σεπτῶν χαρισμάτων, τὸ δοχεῖον τοῦ θείου Πνεύματος, τὸν ἱερομύστην, τιμῶμεν Ἀβέρκιον.

Οἶνος ἐνί, τὴ προστάξει σου σκεύει μετὰ ἐλαίου, ἕτερόν τε εἶδος ἐμβεβλημένα, καιρῷ ἰδίῳ, ἀμιγῆ παραδόξως ἐκκενοῦται τὴν ὑπερβάλλουσαν, χάριν σου δηλοῦντα θεόφρον Ἀβέρκιε.

Θεοτοκίον

Νόμοι ἐν σοί, παραδόξως Παρθένε καινοτομοῦνται, τίκτεις γὰρ ἀσπόρως Θεὸν Σωτήρα, καὶ διαμένεις παρθενεύουσα πάλιν, ξένον θαῦμα! ὅθεν Μητέρα σε, τοῦ Ἐμμανουὴλ εὐσεβῶς καταγγέλλομεν.

Τῶν Μαρτύρων

Σὺ Κύριέ μου φῶς

Μαξιμιλιανόν, Ἰωάννην, Ἰάμβλιχον, Μαρτίνόν τε τοὺς φωστήρας, τοὺς τὰ πέρατα πάντα, φωτίζοντας τιμήσωμεν.

Αἰνέσωμεν πιστοί, Ἀντωνίνον τὸν Ἐνδοξόν, Ἐξακουστωδιανόν τε, Διονύσιον πόθῳ, τὸν πάνσοφον δοξάζοντες.

Ῥεόντων καὶ φθαρτῶν, ἀντηλλάξασθε Ἅγιοι, τὰ ἄφθαρτα καὶ μηδὲως παλαιούμεθα, ὅθεν ἀξίως μακαρίζεσθε.

Θεοτοκίον

Τὴν πώρωσιν Ἀγνή, τῆς ψυχῆς μου διάλυσον, καὶ δίδου μοι εὐαισθητῶς, τοῦ Υἱοῦ σου προσέχειν, τοῖς θείοις ἐπιτάγμασιν.

Τοῦ Ἱεράρχου

ᾠδὴ ς'

Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων

Ἐξ Ἐφῶς εἰς Δύσιν ἐπέδραμες, τῆς δαιμονικῆς καὶ δεινῆς ἐνοχλήσεως, τὴν Βασιλίδα Ὅσιε, ἀπολύων δυνάμει τοῦ Πνεύματος.

Ξένος κόσμος ὀφθεῖς Ἱερώτατε, ξένα καὶ φρικτὰ ἐπετέλεσας θαύματα, καὶ περιῶν ἐν σώματι, καὶ τῶν τῆ δὲ ἀπάρας Ἀβέρκιε.

Ἀστραπόμορφος Πάτερ ὀρώμενος, τὰς δαιμονικὰς καθυπέταξας φάλαγγας, στέγειν τὴν σὴν Ἀβέρκιε, ἀπειλὴν μὴ σθενούσας θεόπνευστε.

Θεοτοκίον

Διὰ σοῦ Παναγία Θεόνυμφε, οἱ νεκρωμένοι ζωῆς ἠξιώθημεν, καὶ τὴ φθορὰ δουλεύοντες, ἀφθαρσίαν σαφῶς ἐπλουτήσαμεν.

Τῶν Μαρτύρων

Θύσω σοί, μετὰ φωνῆς

Ἵπερθεν, εἰδωλικοῦ πελάγους ἐκπλέοντες, οἰακιζόμενοι ὄπλῳ, τοῦ Σταυροῦ λιμένας τοὺς αἰωνίους, Ἀθλοφόροι, νῦν ἐφθάσατε Θέσει θεοῦμενοι.

Ῥαίνοντες, σταλαγμοῖς τῶν δακρῶν τὸ ἔδαφος, τὴ πρὸς Θεὸν ἱκεσία, ἐκοιμήθητε χρόνοις πλείοσι, καὶ τὴν πάντων, ἀναστάντες δηλοῦτε ἀνάστασιν.

Ὡ θαῦμα! πῶς οἱ πλείοσι χρόνοις ὑπνώσαντες, τὴν ἐσομένην τῶν πάντων, ἀβεβαίαν πλείστοις ἀνάστασιν, βεβαιοῦνται, αἰρετικῶν ἐμφράττοντες στόματα.

Θεοτοκίον

Νέκρωσον, τῆς σαρκός μου Παρθένε τὸ φρόνημα, ἢ τὴν Ζωὴν τετοκυία, τὴν θανάτῳ θάνατον καθελούσαν, καὶ τοὺς Παῖδας παραδόξῳ ἐγέρσει δοξάσασαν.

Ὁ Εἰρμός

«Θύσω σοί, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοί, ἐκ Δαιμόνων λύθρου κεκαθαυμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ῥεύσαντι αἵματι».

Κοντάκιον τοῦ Ἱεράρχου

Ἦχος πλ. δ'

Ὡς ἀπαρχὰς

Ὡς Ἱερέα μεγιστον, καὶ Αποστόλων σύσκηνον, ἡ Ἐκκλησία γεραίρει σὲ ἅπασα, ἢ τῶν πιστῶν Ἀβέρκιε, ἦν ταῖς σαῖς ἱκεσίαις περιφύλαττε μάκαρ, ἀκαταγώνιστον, ἐξ αἰρέσεως πάσης, καὶ ἄσειστον πολυθαύμαστε.

Ὁ Οἶκος

Ὡς πολὺς σου ὁ πλοῦτος τῆς χάριτος! ἀριθμὸς δὲ οὐκ ἔστι τῆς δόξης σου, ἐκ μὴ ὄντων γὰρ πάντα παρήγαγες, ὄρατὰ καὶ ἀόρατα Κύριε. Αὐτὸς οὖν φιλόανθρωπε, δώρησαι τῇ βεβήλω καρδίᾳ μου αἴνεσιν θείαν, ὁ ὑπ' Ἀγγέλων ἀπαυστως ὑμνούμενος, ἵνα τὸν Ἱεράρχην τιμήσω, τὸν ὡς ἀληθῶς πολυθαύμαστον.

Συναξάριον

Τῇ ΚΒ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ἰσαποστόλου Ἀβερκίου, Ἐπισκόπου, Ἱεραπόλεως, τοῦ Θαυματουργοῦ.

Στίχοι

- Δοὺς Ἀβέρκιος χοῦν χοὶ θνητῶν νόμῳ,
- Θεὸς Θεῶ πρόσεισι, τῷ φύσει, θέσει.
- Εἰκάδι δευτερίῃ Ἀβέρκιος ᾧ χετο γαίης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων ἑπτὰ Παίδων τῶν ἐν Ἐφέσῳ Μαξιμιλιανοῦ, Ἰαμβλίχου, Μαρτινιανοῦ, Διονυσίου, Ἀντωνίου, Ἐξακουστωδιανοῦ, καὶ Ἰωάννου.

Στίχοι

- Παῖδες λιπόντες πρὸς μικρὸν μακροὺς ὕπνου,
- Ὑπνωσαν αὐθις τὸν μέτ' εἰρήνης ὕπνον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἀλεξάνδρου, Ἐπισκόπου, καὶ Ἡρακλείου, Θεοδότῃς καὶ Γλυκερίας, Ἄννης καὶ Ἐλισάβετ.

Στίχοι

- Τμηθεὶς ὁ σεπτὸς, Ἀλέξανδρος αὐχένα,
- Καὶ Μάρτυς ἐστίν, οὐ θύτης Χριστοῦ μόνον.
- Θεοδότην ἄγχουσι καὶ Γλυκερίαν,
- Θεοῦ γλυκειάς ἠγαπηκυίας δόσεις.
- «Στῶμεν καλῶς, καὶ θῶμεν αὐχένας ξίφει»,
- Ἀθληφόροι λέγουσιν ἀλλήλαις δύο.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Ἱεράρχου

Ὡδὴ ζ'

Εἰκόνας χρυσῆς

Ὡς θεῖος ποιμὴν, ὡς θαυμάτων αὐτουργὸς τυφλοῖς τὸ βλέπειν, ἐντεύξει Πάτερ ἐχορήγησας, τὴν ἀκοὴν τοῖς κωφεύουσι, κάθαρσιν λεπροῖς, εὐδρομίαν τοῖς χωλοῖς ἀναμέλπουσιν. Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν

Πατέρων ἡμῶν.

Κηρύττει τὸ σὸν, τερατούργημα Σοφὲ εἰς τὸν αἰῶνα, θερμῶν ὑδάτων ἢ ἀνάβλυσις, βωμὸς τῷ τάφῳ σου κείμενος, ὃν ἐκ τῆς Ῥωμαίων μεγίστης, μετηνέγκατο πόλεως, τὸ πονηρὸν ἐξελαθὲν, πνεῦμα Ἀβέρκιε.

Λαοῦ ταπεινοῦ, προηγῆσω ὑψηλὸς ἐν θεωρίαις, καὶ ἐνεργείαις καὶ δυνάμεσιν, ἀποδειχθεὶς Ἱερώτατε, καὶ τοῦ ὑψηλοῦ Βασιλέως, θεραπευτῆς, ὃ κρυναγάζομεν. Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον

Ἐτέχθη ἐκ σοῦ, ὃν ἐγέννησε Πατὴρ πρὸ τῶν αἰώνων, διτταῖς οὐσίαις καὶ θελήσεσιν, οἷα Θεός τε καὶ ἄνθρωπος, Κόρη γνωριζόμενος πᾶσι, τοῖς ἐν πίστει κρυναγάζουσιν. Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῶν Μαρτύρων

Ἐν τῇ καμίνῳ

Σὺν Ἰαμβλίῳ, Ἐξακουστωδιανόν, Μαρτινιανόν, ἅμα Ἀντωνίνῳ καὶ τὸν εὐκλεῆ, Ἰωάννην, Διονύσιον Μαξιμιλιανόν, τοὺς τοῦ Χριστοῦ τιμήσωμεν Μάρτυρας.

Ἐγκεκρυμμένοι, τῷ τὰ κρυπτὰ εἰδότι ἠύχεσθε, παῦσαι φανερὸν τὸν φθόνον τοῦ δυσσεβοῦς, κεκρυμμένως καὶ θανόντες δέ, τὴν φοβερὰν τυποῦτε ἀνάστασιν.

Βίαις οὐδόλως, παρανομούντων κατεκάμφθητε, σέβας τοῖς εἰδώλοις νεῖμαι θεοστυγές, διὰ τοῦτο πίστει σέβομεν, ὑμῶν τὰ λείψανα, ἀγιασμὸν λαμβάνοντες Ἅγιοι.

Θεοτοκίον

Ἐφθης Ἀγγέλων, θεοκυῆτορ ὑπερέχουσα, ὄφθης, Ἀθλητῶν κραταίωμα ἀληθῶς, ὄφθης πάναγνε διάσωσα, τῶν γινωσκόντων σε, παναληθῆ τοῦ Λόγου λοχεύτριαν.

Τοῦ Ἱεράρχου

Ἐδὴ ἡ'

Τὸν ἐν καμίνῳ

Ὁ περιδέξιος Ποιμὴν, ἡ ἀκένωτος πηγὴ τῶν ἰαμάτων, Ἐκκλησίας ὁ στῦλος, ὁ τῶν Πιστῶν στηριγμός, ὁ μέγας ἀστὴρ ὁ πολύφωτος, ὁ ἱερομύστης, Ἀβέρκιος τιμάσθω.

Σὺ ὡσπερ φοῖνιξ ψαλμικῶς, ἐξανθήσας ἐν αὐλαίς Θεοῦ τοῦ ζῶντος, ἐπληθύνθης ὡς κέδρος, καὶ ὡς ἐλαία Σοφὲ, ἐφάνης ἐλαίῳ τῶν ἔργων σου, πάντων ἰλαρύνων, τὰ πρόσωπα ἐν πίστει.

Ὅρους ἐπάνω πρακτικῆς, πολιτείας ἐμφανῶς καθάπερ πόλις, ἐγνωρίσθης κειμένη, καὶ βυθισθεῖσαν τὸ πρίν, τῇ πλάνῃ Ὅσιε τὴν πόλιν σου, πόλεως τῆς ἄνω, δεικνύεις κληρονόμον.

Θεοτοκίον

Ἴδου ἡ κλίνη Σολομῶν, ἣν κυκλοῦσι δυνατοί, ὡς αἱ προρρήσεις, νῦν Γραφῆς τῆς ἀγίας, ἐν ἣ Χριστὸς ὁ Θεός, σαρκῶσει θεία ἀνεπαύσατο, ἡ εὐλογημένη καὶ κεχαριτωμένη.

Τῶν Μαρτύρων

Χείρας ἐκπετάσας Δανιὴλ

Χαίρει Ἐφεσίων ἡ λαμπρά, σαφῶς Μητρόπολις, ὑμᾶς πλουτήσασα, πρὸς τὸν Πανάγαθον Ἅγιοι, πρεσβευτὰς καὶ ἀντιλήπτορας, ξένον ὄφθεντας ἐπὶ γῆς, τοῖς πᾶσι θέαμα, τῇ ἐγέρσει τῇ παραδόξῳ, δι' ἧς ἐδοξάσθητε.

Ἄγρυπνοι ὠράθητε ἡμῶν, μετὰ τὴν κοίμησιν, Πάνσοφοι φύλακες, κατακοιμήσαντες κύματα, ἀπιστίας καὶ ἐμφράττοντες, αἰρετιζόντων ἐμφανῶς, ἄθεα στόματα, παραδόξως νεύσει Θεοῦ, ἐκτελοῦντες θαυμάσια.

Ῥήγνυται ὑμῶν πρὸ τῶν ποδῶν, ὁ πλάνος κείμενος, νεκρὸς ἀναίσθητος, ὁ πρὶν καυχώμενος ἄμετρα, καὶ οἰήσει σκοτιζόμενος, καὶ μεγαλύνεται Χριστός, ὁ μεγαλύνας ὑμᾶς, ὃ βοῶμεν. Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ἱερολογίαις Ἱεραῖς, ὑμνολογήσωμεν τοὺς Παῖδας σήμερον, οὓς πὲρ κατέστειπε Κύριος, ἀμαράντοις διαδήμασι, καὶ ἐμεγάλυνε, πολλῶν θαυμάτων λάμπησι, μελω δοῦντας. Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον

Νοσοῦσαν Παρθένε τὴν ἐμήν, ψυχὴν θεράπευσον, καὶ τὸν ἐνόητα μοί, παθῶν ἀπόπλυνον βόρβορον, καὶ τῷ βήματι παράστησον, τοῦ Παντοκράτορος Θεοῦ, ὅλον σωζόμενον, ἵνα μέλω. Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὁ Εἰρμός

«Χείρας ἐκπετάσας Δανιήλ, λεόντων χάσματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε, πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας ἐρασταί, Παῖδες κραυγάζοντες. Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον».

Του Ἱεράρχου

Ὡδὴ θ'

Τὸν ἔκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον

Ὡς φωταυγῆς σου ὁ βίος, ὡς ὠραῖοι οἱ πόδες, ὡς λίαν θαυμαστὴ ἡ πρὸς Θεόν, νεῦσις ὁμοῦ καὶ οἰκείωσις, ὡς μεγίστη ἡ χάρις, ἡ ἄνωθεν δοθείσά σοι Σοφεία, διὰ τοῦτο ἐν πίστει, τιμώμεν σε Ἀβέρκιε.

Σὲ τὸν ὁμόσκηνον πάντων, τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, τὸν σύνθρονον τῶν θείων Μαθητῶν, Πατριαρχῶν τὸν Ὁμότιμον, Προφητῶν καὶ Ὁσίων, καὶ τῶν ἐπουρανίων Λειτουργῶν, τὸν συνόμιλον πίστει, γεραίρομεν Ἀβέρκιον.

Ἡ παναγία σου μνήμη, ἀπλουμένη ἐν κόσμῳ, φωτίζει τῶν ἀνθρώπων τὰς ψυχὰς, φέγγει πλουσίῳ ἐν χάριτι, ἦν τελοῦντες ἐκ πόθου, παθῶν ἡμᾶς καὶ σκότους πειρασμῶν, ταῖς πρεσβείαις σου ῥύσαι, δεόμεθα Ἀβέρκιε.

Θεοτοκίον

Φωτιστικὴν σὲ λυχνίαν, ὁ Προφήτης προβλέπει, λαμπάδιον τὸ θεῖον ἀληθῶς, ἐν ἑαυτῇ ἐπιφέρουσαν, Παναγία Παρθένε, τὸν μόνον ὑπερούσιον Θεόν, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, ἐκ σοῦ ἐνανθρωπήσαντα.

Τῶν Μαρτύρων

Λίθος ἀχειρότητος ὄρους

Ἴδου δὴ τί καλόν, ἢ τί τερπνόν, Δαυὶδ ὁ θεῖος ἀνεβόα, ἀλλ' ἢ οἰκεῖν ἐν ὁμονοίᾳ, Ἁγίους Παῖδας σεπτὰ σκηνώματα, τὴν πρὸς τὸν Κτίστην ἔνωσιν, τετηρηκότας ἀδιάσπαστον.

Ὡφθητε ἐπτώροφος οἶκος, Μάρτυρες θεῖοι τῆς Τριάδος, ἔνδον ἐν σπηλαίῳ θανόντες, καὶ τῶν εἰδώλων οἴκους συντρίψαντες, καὶ πρὸς ναὸν οὐράνιον, εὐσεβοφρόνως μετοικήσαντες.

Σκίρτησον Χριστοῦ Ἐκκλησία, στύλους ἐπτὰ βαστάζοντάς σε, ἔχουσα Κυρίου τοὺς Παῖδας, δι' ὧν πεπτώκει τείχη ἀνίδρυτα, κακοπιστίας χάριτι, τοῦ τὴν ζωὴν νεκροῖς ἐμπνέοντος.

Ἡμεροφαιεῖς ὡς ἀστέρες, πᾶσαν τὴν γῆν φωταγωγεῖτε, θείων ἀρετῶν καὶ θαυμάτων, φαιδραῖς ἀκτίσι Παῖδες μακάριοι, διὸ ἡμῶν φωτίσατε, τὰ τῆς καρδίας αἰσθητήρια.

Θεοτοκίον

Φέρεις ἐν ἀγκάλαις τὸν πάντα, θεία κατέχοντα παλάμη, ὃν πὲρ ἐκδυσώπει Παρθένε, ἐμὲ τὸν μόνον ὄντα κατάκριτον, δι' εὐσπλαγχνίαν ἄφατον, ἐναγκαλίσασθαι καὶ σώσαι με.

Ὁ Εἰρμός

«Λίθος ἀχειρότητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου σου Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη, Χριστὸς συνάψας, τὰς διεστώσας φύσεις, διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν».

**Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ἱεράρχου
Τοῖς Μααθηταῖς συνέλθωμεν**

Ἐπιτελῶν Ἀβέρκιε, τέρατα καὶ σημεῖα, θερμῶν ὑδάτων ἔκβλυσιν, σαῖς εὐχαῖς ἀπειργάσω, καὶ τὴ προστάξει σου Πάτερ, ἐν ἐνὶ σκεύει οἶνος, μετὰ ἐλαίου εἰδός τε, ἕτερον βεβλημένα, θεία ῥοπή, ἀμιγῆ προήρχοντο παραδόξως, καιρῶ ἰδίῳ ἕκαστον, εἰς Χριστοῦ δόξαν θείαν.

**Ἔτερον τῶν Μαρτύρων καὶ
Θεοτοκίον ὁμοῦ**

Σὺν Ἰαμβλίχῳ μέλψωμεν, Ἰωάννην, Μαρτίνον, καὶ Ἀντωνίνον ἄσμασι, Μαξιμιλιανόν τε, καὶ Διονύσιον ἄμα, τῷ κλεινῷ Ἐξακούστῳ, φαιδρῶς πανηγυρίζοντες, τὴν λαμπρὰν αὐτῶν μνήμην, ὅπως εὐχαῖς, τούτων καὶ πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, πταισμάτων λύσιν εὐρωμεν, πρὸς Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἱεράρχου τρία, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

**Ἦχος πλ. δ'
Κύριε, εἰ καὶ κριτηρίῳ**

Ἐχρισε, σὲ Ἀρχιερέα ἢ χάρις, τοῦ Παρακλήτου, Ἀβέρκιε, πλάνης καθαιροῦντα τεμένη, καὶ ἀνιστώντα τὴ χάριτι, ναοὺς Θεοῦ Ἱεροῦς, εἰς δόξαν τε καὶ αἴνεσιν, τοῦ τεχθέντος ἐκ Παρθένου, καὶ τὰ πάντα ἀγιάσαντος.

Θαύμασι, Πάτερ ἐβεβαίωσας πάντας, λόγους τοῦ θείου κηρύγματος, καὶ τοὺς πλανωμένους ἀνθρώπους, πρὸς θείαν γνῶσιν ἐπέστρεψας, φωταγωγὸς ἀπλανῆς, Ἀβέρκιε δεικνύμενος, καὶ δαιμόνων καθαιρέτης, διὰ τοῦτο εὐφημούμεν σε.

Μέγιστος, πάσιν ὥσπερ ἥλιος Πάτερ, τὴ οἰκουμένη ἀνέτειλας, λάμπησι πανσόφων σου λόγων, καὶ ἰαμάτων λαμπρότησι, φωταγωγῶν τοὺς πιστοὺς, καὶ σκότος παθῶν πάντοτε, ἐκδιώκων συνεργεῖα, τοῦ Ἁγίου μάκαρ Πνεύματος.

Δόξα... Ἦχος γ'

Ἀρχιερεῦ Ὅσιε, παμμακάριστε Πάτερ, θαυματουργὲ θεράπον Χριστοῦ Ἀβέρκιε, προφητικῶ ἐκλάμπης βίῳ, καὶ ἀποστολικῶν ἀξιοθεῖς χαρισμάτων, τῷ Σωτήρι λειτουργῶν, σὺν Ἀγγέλοις ἀπαύστως, πρέσβευε ῥυσθῆναι ἀπὸ πάσης ἀπειλῆς τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

**Καὶ νύν... Θεοτοκίον
Μεγάλη τοῦ Σταυροῦ σου**

Ἀγγέλων χαρμονὴ τῶν θείων Κόρη πέφυκας, τῶν Ἀποστόλων δόξα, καὶ Προφητῶν ἐκσφράγισμα, τῶν ἀνθρώπων τε πιστῶν ἢ προστασία, καὶ ὁδηγὸς σωτήριος, διὰ τούτό σε προσκυνοῦμεν Παρθένε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Ὁρῶσα τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα Παναμώμητε, κρεμάμενον ἐν ξύλῳ, ὠλόλυξες βοῶσα. Ποθεινότατόν μου Τέκνον, ποῦ σου ἔδου τὸ κάλλος τὸ φωσφόρον, τοῦ καλλωπίσαντος τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος;

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.